

[Lykketoft]

skabsskatten indgik, meldte regeringen og de radikale, at de ville forhøje selskabsskatten som led i overenskomstindgrebet.

Det kritiserede vi, ikke fordi vi på noget tidspunkt har været modstandere af forhøjelse af selskabsskatten – det har vi selv foreslået i folketinget – men fordi vi ville have sikkerhed for, at provenuet af forhøjelsen af selskabsskatten var til rådighed for skattereforen. Den sikkerhed fik vi efterfølgende.

Men vi undlod at stemme for forslaget vedtagelse på det tidspunkt af to grunde, og det kan hr. Bernhard Baunsgaard slå efter i annalerne, hvis han ikke kan huske det; det kan han åbenbart ikke. Den ene var, at skatteministeren lukkede overgangsbestemmelsernes huller med en si ved at gøre det muligt for virksomhederne i meget betydeligt omfang at flytte virksomhedsindkomst tilbage til 40 pct.-beskattede år. Det kritiserede vi meget kraftigt. Vi syntes, det var en ringe løsning. Vi syntes, det var ringe, at de radikale ikke fik de overgangsregler ordentligt på plads.

Men det betyder naturligvis ikke – det ved hr. Bernhard Baunsgaard udmærket, derfor er det underligt, at han fremfører de synspunkter, han gør – at socialdemokratiet på noget tidspunkt har været modstander af selskabsskatteforhøjelsen. Vi har da også siddet i fællesskab, da vi skrev skatteforligsaftalen, og medregnet dette provenu, stillet det til rådighed fra 1. januar 1987 for skattereforen:

Jeg synes, det er nødvendigt at få de her ting på plads, sådan at de besynderligheder, hr. Bernhard Baunsgaard ser, kan blive manet i jorden, for det er der ikke nogen besynderligheder i.

Der er heller ikke nogen besynderlighed i eller modstrid mellem det forslag, som blev debatteret lige før, om andelsvindmøller, og det, der her er indeholdt vedrørende andelsbeskatningen. De ting har indholdsmæssigt ikke nogen sammenhæng. Det vedrører slet ikke de samme bestemmelser i selskabsskatte-loven. Det kan hr. Bernhard Baunsgaard forvisse sig om ved at slå op.

Om andelsselskaberne vil jeg godt sige, at den gamle kooperationsbeskatning var sikkert rigtig, da den blev indført; den havde sine særlige begrundelser.

Vi ser i de senere år to fænomener, der formentlig er meget bred utilfredshed med

her i folketinget. Det ene er, at gamle andels-selskaber i betydeligt omfang er gået ind i skattespekulationsarrangementer, som spiller på forskellen mellem almindelig selskabsbeskatning og den særlige andelsbeskatning. Det andet er, at der er groet en underskov frem af nye såkaldte andelsselskaber, hvis eneste formål er skattespekulation, og hvis udgangspunkt og aktivitet intet har at gøre med det, som var landbrugets oprindelige andelstanke.

Derfor er det at inddrage andelsselskaberne under så nær som muligt almindelig selskabsbeskatning ikke så meget et spørgsmål om at få flere penge; det er ikke her, milliarder kommer fra. Det er tvivlsomt, om der i en årrække kommer nævneværdigt flere penge, end den gamle andelsbeskatning giver. Det er et systemmæssigt ordensproblem, at vi ligesom får afsluttet den bestræbelse, som var bærende i skattereformdrøftelserne: at samme type erhvervsaktivitet, uanset organisationsform, blev beskattet på nogenlunde ensartet måde. Det er det, det handler om. Det er egentlig ganske indlysende rimeligt.

Vi kunne altså ikke blive enige med regeringen – i hvert fald ikke med venstre, må man vel sige – i forhandlingerne om det, og derfor forbeholdt vi os at søge et flertal i folketinget til at få det ændret efterfølgende. Det er det, vi nu spiller op til forhandlinger om.

Jeg ved selvfølgelig godt, at kooperationen eller andelsselskaberne har særlige kapitaltilførselsproblemer, det er vi også indstillet på at drøfte, men vi skal dog lige gøre opmærksom på, at den konstruktion, vi foreslår for andelsselskaberne, er den form for selskabsbeskatning med fradrag for udlodninger, brugsforeningsbevægelsen har levet med i ganske mange år.

Vi er selvfølgelig villige til at diskutere nærmere, hvordan denne inddragelse af andelsselskaberne under selskabsbeskatning kan ske så skånsomt som muligt og med tilgodeselse af de særlige kapitaltilførselsproblemer, der kan være for andelsselskaberne.

Jeg noterede mig selvfølgelig med interesse og en vis glæde, at skatteministeren var indstillet på at udrede disse problemer. Det, man kan spørge skatteministen om, er så: i hvilken form skal den udredning foregå? Med hvilke tidsfrister skal den foregå? Er